

luchtfotografie

Foto's maken vanuit de lucht, daar gaat dit artikel over. Over het meest geavanceerde systeem; radiobesturing die het mogelijk maakt de kamera in het horizontale en verticale vlak te draaien en video controle om het waargenomen beeld op de grond te beoordelen, daar gaat dit artikel niet over.

Wat hier beschreven wordt is een eenvoudige tussenoplossing die niettemin heel goed voldoet. Uitgangspunt is het gebruik van kamera met automatisch transport en een elektrisch te bedienen ontspanknop (veel camera's hebben hiervoor een aparte stekeringang).

Om de kamera te liften is in principe iedere vlieger geschikt die voldoende trekkracht geeft. Zelf gebruik ik een Sanjo van ruim twee vierkante meter of bij iets minder wind een Sanjo van ruim drie vierkante meter. Bij nog minder wind neem ik een Genki van negen vierkante meter. Deze vliegers zijn, mits goed getoemd, buitengewoon stabiel. Om de stabiliteit verder te verhogen is het raadzaam de vlieger voldoende hoogte te geven, meestal is een hoogte van 100 meter voldoende. Staat de vlieger als een huis en is de trekkracht voldoende dan kan het ophangstelsel voor de kamera in de lijn gezet worden. Het ophanggedeelte is een variant op het bekende systeem, de vliegerlijn wordt om de beide ophangpunten geslagen en de trek op de lijn zorgt ervoor dat het muurvast zit.

De kamera kan in het horizontale vlak 360° draaien en in elke positie vastgezet worden. De juiste rotatie is eenvoudig te bepalen omdat je de vliegerlijn als referentie hebt. Lastiger wordt het met de hoek waaronder de kamera "kijkt", maar met een verplaatsbaar ophangpunt (zie foto) is deze hoek vrij nauwkeurig in te stellen.

Afhankelijk van de gewichtsverdeling hangt de kamera bij ieder ophangpunt onder een bepaalde vaste hoek. Het is bovendien gemakkelijk deze vast te zetten, er staat immers nauwelijks kracht op. Eenvoudig te maken, het weegt bijna niets en een verplaatsbare statiefmoer zorgt ervoor dat de meeste kamertypen vastgezet kunnen worden. Wat wil een mens nog meer?

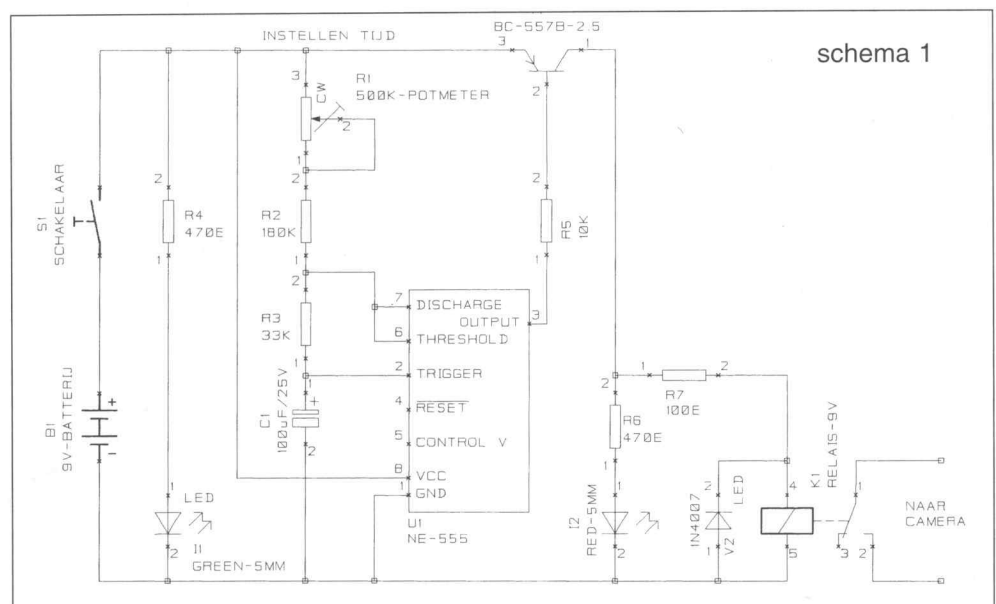
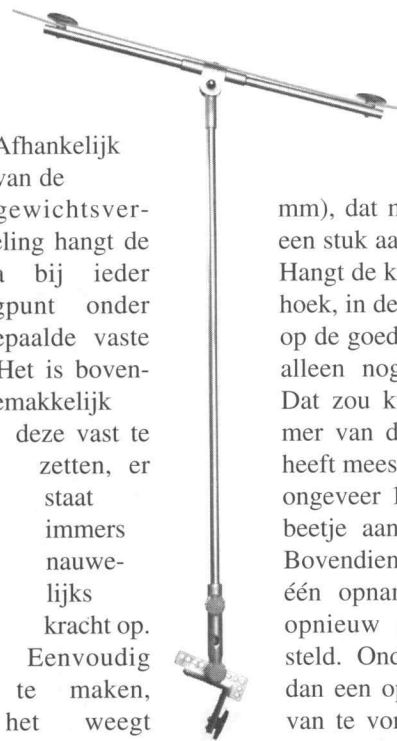
Het is natuurlijk wel nodig om wat proefopnamen te maken om te achterhalen welk ophangpunt de gewenste horizon-hoogte geeft. Verder is een stuk vliegerlijn met gemarkeerde afstanden heel handig om de hoogte te bepalen. Gebruik

hiervoor een relatief dikke lijn (4 mm), dat maakt het vasthouden een stuk aangenamer.

Hangt de kamera onder de juiste hoek, in de gewenste richting en op de goede hoogte dan moet er alleen nog afgedrukt worden. Dat zou kunnen met de zelftimer van de kamera maar deze heeft meestal een "looptijd" van ongeveer 12 seconden, wat een beetje aan de krappe kant is. Bovendien wordt dan meestal één opname gemaakt waarna opnieuw moet worden ingesteld. Onderstaande timer kan dan een oplossing zijn. Je stelt van tevoren een bepaalde tijd en met deze interval wordt het hele rolletje volgeschoten.

Rechtsonder op de deze pagina staat het schema 1 voor het bouwen van zo'n timer. Voor mij zijn elektronische schakelingen een soort Chinees voor beginners, maar voor iemand met een beetje elektronica kennis moet het geen probleem zijn. Het werkt in ieder geval uitstekend.

Het kan nog mooier natuurlijk. Een timer die automatisch foto's maakt geeft niet echt het gevoel dat je aan het fotograferen bent. Je wilt zelf op het

schema 1